

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

۲۰۲۴/۰۱/۲۹

م، نعیم بارز

کنفرانس قطر در انتظار، انعطاف پذیری از سوی طالبان!

تجارب در سطح جهان می رساند که حاکمیت های ایدئولوژیک هر قدر زور و جبر علیه مردم بکار برند به همان اندازه با واکنش مردم مواجه شده و در اثر مبارزات پیگیر مردم روزی پایان عمر شان فرا می رسد، زیرا در دنیای امروز تداوم و بقای دولت های مدعی مردمی بودن نیازمند به الگو های انسانی است و همین طور در برقراری روابط بین دول قطعاً و جبراً نیازمند مصلحت ها و کنار آمدن در مذاکره و مصالحه کردن و حقوق بین دول و میثاق های جهانی را محترم شمردن و با دوستان و دشمنان روابط سیاسی بر قرار کردن و حتی جبراً بسیاری از معادلات بین المللی را پذیرفتن ولو خلاف خواست های ایدئولوژیک شان باشند.

این اقتضا و لازمه فلسفه وجودی دولت ها در جهان امروز است، سر نوشت دولت ها نشان داده است که حفظ قدرت بسیار دشوارتر از بدست آوردن قدرت است، چنانکه با وجود حمایت بیش از چهل کشور از دولت افغانستان سر انجام طالبان توانستند قدرت را به چنگ آورند.

اما اگر طالبان از تاریخ اندک چیزی آموخته باشند بگونه ای که در مدت دو سال و چند ماه گذشته در مخالفت و دیکتاتوری علیه مردم و ناسازگاری با کل دول و سازمان ملل در سخت جانی به حاکمیت شان ادامه داده اند ولی بیش از این در عصر حاضر دیگر دوران حکومت های ایدئولوژیک و دیکتاتوری پایان یافته است. اگر دیده میشود که تا هنوز بعضی دولت ها چون جمهوری اسلامی آخوندی ایران و حکومت ملیتاریستی و ماهیتاً نظامی پاکستان با هر نوع زور گویی و استبداد به حیات فلاکتبار شان ادامه داده اند، در این واپسین سال های عمر شان به خوبی پیداست، عصیان های که در اثر فقر و ستمگری بر مردم تحمیل شده با واکنش و مبارزات شدید مردم مواجه شده و اکنون دولت های مذکور با خیال اینکه توجه مردم را از مبارزات بر حق داخلی شان به سمت و سوی دیگری منحرف ساخته باشند، خواسته اند جنگ های منطقه ای را علیه یکدیگر راه اندازی و دنبال نمایند. اما در طول بیش از چهل سال زیاد شدن تحصیل کرده های زن و مرد با و با استفاده از روابط اطلاع رسانی جمعی در حدی از آگاهی و تجربه رسیده اند که دیگر به هیچ وجه نمی شود مردم را از مبارزه اصلی و بر حق شان منحرف ساخت، مثال برجسته همین مبارزات زن و مرد آگاه ایران است و جهانیان دریافته اند که با هر نوع بکار برد زور و با هنجارهای پدر سالار نمی شود رژیم آخوندی به حاکمیت ادامه دهد. زیرا در یک جمله بقای دولت ها بمثابة حاصل وفاق افراد هر جامعه است. برگردیم به اصل موضوع:

«کنفرانس دوحه قطر راجع به وضع نا مشخص طالبان در افغانستان و جهان»

در این ارتباط در قدم نخست در باره طالبان می توان گفت: نیاز نخواهد بود که مفصل به طرز تفکر و ساختار حکومت آن پرداخت، زیرا بر همه معلوم است که پس از ده سال تجاوز نظامی دولت شوروی سابق و سر انجام با شکست شرمسار بیرون رفت آن از افغانستان و آغاز درگیری جنگ های داخلی که در نتیجه طالبان با حمایت پاکستان همه حریف هایش را کنار زده و مدت پنج سال به قدرت تکیه زدند مگر پس از واقعه 11 سپتمبر 2001 که از سوی القاعده تحت رهبری اسامه بن لادن حمله تروریستی در نیویورک صورت گرفت و منجر به آتش سوزی و ویرانی برج های آن کشور گردید و نزدیک به سه هزار نفر تلفات انسانی را به بار آورد.

د پاپو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

دولت ایالات متحده امریکا زیر نام حق دفاع از خود در توافق با سازمان ملل و اشتراک نیروهای ناتو و ائتلاف بین المللی وارد لشکر کشی در افغانستان شده طالبان دست پرورده پاکستان شکست خورده به کشور حامی شان رفته و به حمایت پاکستان مجددا سازمان دهی و باز سازی شده و با یک تعداد از گروه های تروریستی دیگر از جمله سازمان القا عده جنگ و فعالیت های تروریستی را به راه انداختند که مدت بیست سال را در بر گرفت، امریکایی ها که رهبری جنگ و رساندن تسلیحات مهمات و مصارف گزاف جنگ و باز سازی دولت افغانستان را به دوش می کشید.

بلاخره خیال پردازانه دفتری را در جهت مذاکره و رسیدن به ختم جنگ با طالبان در دوحه قطر باز نمود که پس از مدت دو سه سال بیک بارگی تصمیم به خروج قوایش از افغانستان گرفت و دیدیم که با خروج آخرین سر بازان دولت افغانستان از هم پاشید و طالبان دور از باور شان برای بار دوم به قدرت تکیه زدند و اینک در مدت بیش از دو سال نه کدام قانون اساسی از سوی آنها ارائه شده و نه هیچ نوع مسئولیت و مکلفیتی را در برابر حقوق حقه مردم و جامعه ملل حس می کنند که بر طبق آن عمل نمایند، در عوض تمام مکاتب دختران را از صنف شش به بالا بسته اند و کار مندان زن چه در نهاد های دولتی و چه در موسسات خصوصی را که در نظام جمهوری شامل کار بودند از کار برکنار و خانه نشین ساخته اند و به هر خواست و اعتراض مردم پاسخ شان را با چوب و چماق می دهند.

دولت امریکا که غیر مسئولانه زمینه را جهت دوباره بقدرت رسیدن طالبان مساعد نمود با این خوش خیالی که هر گاه طالبان وارد دولت شوند نه تنها خود از خشونت دست خواهند کشید بلکه به گروه های تروریستی دیگر چون سازمان القاعده، داعش و دیگران نیز اجازه نخواهند داد که با استفاده از سر زمین افغانستان به فعالیت و اقدامات تروریستی بپردازند.

اما نتیجه این خوش خیالی امریکایی ها بخصوص ضعف و بی کفایتی رئیس جمهور جو بایدن وضعیت افغانستان و منطقه روز تا روز بیشتر از پیشتر خشونت زائر و جنگ های منطقه وضعیت بسیار وخیم را به خود گرفته است .

نکته 1- حال دیده شود که در مجلس دوحه چه مسایلی را به بحث خواهند گرفت و چقدر به سود مردم در مانده و روزگار تیره و تار افغانستان به کدام نتیجه عملی خواهند رسید. بی تردید در بحث نخست از طالبان خواسته خواهد شد که جهت به رسمیت شناختن حکومت شان می باید به حکومت تک قومی خود پایان داده، به دختران حق تحصیل و برای زنان حق کار در ادارات دولتی و بخش های خصوصی قابل شده و نگذارند که گروه های تروریستی با استفاده از خاک افغانستان به رشد و فعالیت های تروریستی شان ادامه دهند.

نکته 2- طالبان: از آنجائیکه به زعم آنها پس از گذشت دو سال و چند ماه از عمر حکومت شان می گذرد همواره ادعا داشته و خواهند گفت: ما امنیت را در افغانستان تأمین نموده ایم و کار پروژه های سرک سازی و سد سازی آب ها و غیره را به خوبی به پیش برده ایم و گروهک های مخالف مسلح با لاف و گزاف تا هنوز در هیچ کجای افغانستان صاحب دست آوردی نشده اند، بنابر آن زیادت از هر چیز روی قدرت نمایی خود و به رسمیت شناختن حکومت شان از سوی جوامع بین المللی تکیه کرده به اصرار در این زمینه سخن خواهند گفت.

در مورد تشکیل دولت همه شمول از گروه های قومی، طالبان خواهند گفت مردم افغانستان و جهان شاهد هستند که احزاب و گروه های قومی در دعوای قدرت یک بار کشور و هزاران انسان را با خاک یکسان نمودند و در حکومت همه شمول ریاست جمهوری آقای حامد کرزی و اشرف غنی تا توانستند با چور و چپال و ایجاد فساد کشور را در جنگ و بحران کشیدند اثبات این گفته در زمینه کار شکنی و حاصل سوء استفاده جویی های شان را از قصر های بر جا مانده اند شان و اینکه چقدر در بانک های خارج و حسابات مخفی ذخیره دالری اندوخته اند، حساب و کتاب شان را خود و بانک های خارجی شان می دانند، پس این آزموده ها را نباید به تکرار بیازمانیم.

بهر حال توپ در میدان طالبان است، ایجاب می کند و شاید سخن گوی طالبان بگوید: در شرایط موجود امکان هیچ نوع انتخابات نیست با اینهم ما خواهان انحصار قدرت نمی نیستیم طوری که بار ها اعلام نموده ایم: هر افغان چه از داخل و چه از خارج که دارای تحصیلات مسلکی و دانش علمی بوده و آماده خدمت به کشور باشند ما حاضریم آنها را به صورت فردی و یا هم از طریق سازمان ملل متحد به صورت دسته دسته شناسایی شده به حکومت ما معرفی نمایند، حکومت حاضر است آنها را در جا های که شایسته آن باشند بپذیرد.

اما تشکیل دولت به اصطلاح همه شمول با رهبران جنگ سالاران آزموده که هر یک با کوله باری از خیانت و جنایت معلوم اند نمی شود کار کرد زیرا در آن صورت یکبار دیگر کمکش بر سر قدرت و چور و چپاول در دولت به راه خواهد افتاد و بی تردید کشور در گیر فساد و جنگ های داخلی نافرجام خواهد شد.

نکته دیگری در همین فرصت که قرار است کنفرانس دیگری از جانب کشور های چون روسیه چین ایران و غیره مطرح و در کابل دایر گردد، برای طالبان بمثابة یک پشتوانه حمایت در مقال امریکا و کشور های شامل کنفرانس قطر خواهد بود و به آنها جرئت بیشتر خواهد بخشید تا روی خواست های شان تکیه کرده و بیشتر از خود سرسختی نشان دهند، اما طالبان هم نادیده نگیرند که اگر در برابر خواست های بر حق مردم با زور بر مواضع حال و گذشته خود پافشاری کرده به حقوق مردم و اصول و قوانین جهانی تن ندهند در صورت ناکامی کنفرانس احتمالاً فشارهای تجویز و عملی خواهد شد که در آن صورت به هیچ وجه طالبان نخواهند توانست به روش گذشته در قدرت دوام بیاورند.